កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពី
លក្ខន្តិកៈ ព្រំដែនរវាង
សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និង សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម
ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៣

រដ្ឋាភិបាល នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាល នៃសាធារណរដ្ឋ សង្គមនិយម វៀតណាម ដោយផ្អែកលើសន្ធិសញ្ញា សន្តិភាពមិត្តភាព និងសហប្រតិបត្តិការរវាង សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និង សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ដែលចុះ ហត្ថលេខា នាថ្ងៃទី ១៨ កុម្ភៈ ១៩៧៩ ។

ដែលមានបំណងបង្កើតព្រំដែន សន្តិភាព និងមិត្តភាពស្ថិតស្ថេរមួយរវាងរដ្ឋទាំងពីរលើ មូលដ្ឋាន នៃការគោរពឯករាជ្យ អធិបតេយ្យភាព និងបូរណភាពដែនដី នៃរដ្ឋនីមួយៗ និងក្នុង អត្ថប្រយោជន៍ នៃទំនាក់ទំនង ពិសេសកម្ពុជា-វៀតណាម សំដៅពង្រឹងសន្តិសុខ ក្នុងបណ្តា តំបន់ ព្រំដែនរវាងប្រទេសទាំងពីរ ៖

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ ៖

I- គំនូសព្រំដែន និងបណ្តាតំបន់ព្រំដែន

ប្រការ ១

រហូតដល់មានការគូសកំណត់ជាស្ថាពរ ព្រំដែនរដ្ឋរវាងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និង សាធារណ រដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម គឺជាព្រំដែន មានរួចមកហើយ ដែលមានគូសលើ ផែនទីខ្នាត ១/១០០.០០០ របស់ក្រុមភូមិសាស្ត្រ ឥណ្ឌូចិន ដែលដាក់ឱ្យប្រើការមុនឆ្នាំ ១៩៥៤ ឬនៅកាលបរិច្ឆេទដែលកៀកបំផុតនឹងឆ្នាំ ១៩៥៤ ដូចបានកំណត់ក្នុងប្រការទី១ នៃសន្ធិសញ្ញា ស្តីពី គោលការណ៍ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាព្រំដែន រវាង សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ដែលចុះហត្ថលេខា នាថ្ងៃទី ២០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៣។

ប្រការ ២

ត្រូវតែគោរពព្រំដែនរដ្ឋរវាងប្រទេសទាំងពីរ។ ត្រូវតែការពារបង្គោលព្រំដែន។ ហាមផ្លាច់មិន ឱ្យបង្ខិត ឬធ្វើឱ្យខូចខាតដល់បង្គោលព្រំដែនឡើយ។

ប្រការ ៣

ភាគីទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នាបង្កើតនៅលើដែនដីរៀងខ្លួន នូវតំបន់មួយហៅថា តំបន់ ព្រំដែន ដែល មានបណ្តា ឃុំ ឬអង្គភាពរដ្ឋបាលមានថ្នាក់ស្មើនឹងឃុំ ដោយមានព្រំប្រទល់ជាន់ លើព្រំដែនរដ្ឋរវាងកម្ពុជា និងវៀតណាម ក្នុងគោលបំណងសម្រួលការឆ្លងកាត់ព្រំដែន របស់ពលរដ្ឋដែលស្ថិតនៅសងខាងព្រំដែន ឆ្លើយតបនឹងសេចក្តីត្រូវការស្របច្បាប់ប្រចាំថ្ងៃ របស់ពលរដ្ឋទាំងនេះ និងធានាសន្តិសុខ នៃតំបន់នីមួយៗ និងប្រទេសនីមួយៗ។

ភាគីទាំងពីរនឹងផ្តល់ឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកនូវបញ្ជី ឃុំ ឬអង្គភាពរដ្ឋបាលដែលមានថ្នាក់ស្មើនឹង ឃុំ ដូចបានចែងខាងលើដោយបញ្ជាក់ច្បាស់នូវចង្កោមរដ្ឋបាលរបស់ឃុំ ឬអង្គភាព រដ្ឋបាល ទាំងនេះ "ស្រុក-ខេត្ត"។

II- បទប្បញ្ញត្តិគ្រប់គ្រងបណ្តាតំបន់ព្រំដែន

ប្រការ ៤

ក- បណ្តាពលរដ្ឋ នៃភាគីនិមួយៗ ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យរស់នៅក្នុងបណ្តាតំបន់ព្រំដែន ដែលចែងក្នុង ប្រការ ៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ អាយុចាប់ពី ១៥ ឆ្នាំឡើងទៅត្រូវមាន អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណព្រំដែនចេញឱ្យ ដោយរដ្ឋអំណាចមានសមត្ថកិច្ច នៃប្រទេសខ្លួន និងមាន សញ្ញាពិសេសដែលភាគីទាំងពីរស្រុះស្រួលគ្នា ដើម្បីសំគាល់ពលរដ្ឋទាំងនេះផ្សេងពីបណ្តា ជនដែលស្ថិតនៅក្រៅតំបន់ព្រំដែន។

ខ- បណ្តាសមាសភាពអាក្រក់ ដែលអាចបណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ ដល់ការរក្សាសន្តិសុខ នយោបាយ និងរបៀបរៀបរយសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចនៃតំបន់ព្រំដែនមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យ រស់នៅក្នុងតំបន់ព្រំដែននោះ។

ប្រការ ៥

ក- បណ្តាពលរដ្ឋតំបន់ព្រំដែន របស់ភាគីម្ខាងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យទៅកាន់តំបន់ព្រំដែន របស់ភាគីម្ខាងទៀត ដើម្បីទិញដូរ ដោះដូរទំនិញចាំបាច់សំរាប់ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ និងសេចក្តី ត្រូវការដើម្បីផលិតកម្ម សាកសួរសុខទុក្ខគ្រួសារ និងទស្សនា ភាពយន្ត សិល្បៈ ផ្សេងៗ ។ល។

ខ- ភាគីទាំងពីរនឹងកំណត់បញ្ជីឈ្មោះ និង ចំនួនទំនិញដែលពលរដ្ឋ នៃតំបន់ព្រំដែន ម្ខាងត្រូវបាន អនុញ្ញាតឱ្យនាំយកទៅតំបន់ព្រំដែនម្ខាងទៀតក្នុងក្របខ័ណ្ឌ កថាខ័ណ្ឌ "ក" នៃប្រការនេះ។ មុខទំនិញទាំង នេះត្រូវបានរួចផុតពីទម្រង់ការ និងពន្ធគយ។

គ- មុខទំនិញដែលចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ "ក" និង "ខ" នៃប្រការនេះសំរាប់តែដោះដូរ នៅផ្សារដែល រដ្ឋអំណាចសង្ខាង បើកក្នុងតំបន់ព្រំដែន និងត្រូវស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នឹងបទ បញ្ញា នៃភាគីនិមួយៗ។

ប្រការ ៦

ក- បណ្តាពលរដ្ឋនៅតាមតំបន់ព្រំដែន នៃភាគីម្ខាងមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យតាំង លំនៅដ្ឋាន សង់ផ្ទះ សម្បែង ដាំដុះ យកផលព្រៃឈើ បរបាញ់សត្វ ឃ្វាលគោក្របី និងសត្វស្លាប ។ល។ និង នេសាទត្រី បង្ការ បង្កងនៅលើដែនដីភាគីម្ខាងទៀតឡើយ លើកលែងតែក្នុងករណីដែល ពលរដ្ឋទាំងនេះត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយ រដ្ឋអំណាច នៃភាគីទាំងពីរចាប់ពីរដ្ឋអំណាច ថ្នាក់ស្រុកឡើងទៅ។ ក្នុងករណីដែលពលរដ្ឋទាំងនេះបានតាំងលំនៅដ្ឋាន បានសង់ផ្ទះ សម្បែងរបស់ខ្លួនផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនេះ បន្ទាប់ពីកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ចូលជាធរមានពលរដ្ឋ ទាំងនេះត្រូវតែរុះរើផ្ទះសម្បែង របស់ខ្លួនចេញហើយវិលទៅកាន់ប្រទេសដើម របស់ខ្លួនវិញ ក្នុង រយៈពេលប្រាំមួយខែ។

ខ- ក្នុងករណីដែលជនម្នាក់កំពុងធ្វើការដាំដុះលើដែនដី នៃភាគីម្ខាងទៀត នៅពេលដែល កិច្ចព្រមព្រៀង នេះចូលជាធរមាន ហើយដែលខ្លួនមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបន្តសកម្មភាពនេះ ជននេះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យ ឆ្លងកាត់ព្រំដែនដើម្បីថែទាំ ដំណាំប្រចាំរដូវហើយនិងដើមឈើ និងដំណាំយូរអង្វែង របស់ខ្លួនរហូតដល់ ពេលប្រមូលផល ហើយត្រូវឈប់នៅពេលប្រមូល ផលនេះ បើដំណាំនេះមិនទាន់បានប្រមូលផល។ ចំពោះដើមឈើ និងដំណាំយូរអង្វែង យ៉ាងយូរបំផុតមួយឆ្នាំ ចាប់ពីការចូលជាធរមាន នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ជននោះត្រូវលក់ ដើមឈើ និងដំណាំទាំងនោះទៅរដ្ឋអំណាចតំបន់ជាម្ចាស់ផ្ទះ ដែលត្រូវចេញតម្លៃដំណាំទៅ សាមីជនតាមតម្លៃមួយដែលព្រមព្រៀងគ្នា។

គ- នៅពេលបំពេញសកម្មភាពផលិតកម្ម នៅក្នុងតំបន់ព្រំដែន របស់ភាគីម្ខាងទៀត ដូចចែង ខាងលើ សាមីជនត្រូវគោរពច្បាប់ និងបទបញ្ញារបស់ភាគីនេះ ។

ប្រការ ៧

ចំពោះពលរដ្ឋស្លូតត្រង់ របស់ភាគីម្ខាងដែលបានទៅតាំងលំនៅលើដែនដី នៃតំបន់ព្រំដែន ភាគីម្ខាងទៀត តាំងពីយូរយារមកមុនពេលកិច្ចព្រមព្រៀងនេះចូលជាធរមាន ហើយបាន គោរពជានិច្ច

នូវច្បាប់ ទំនៀមទំលាប់ របស់ប្រទេសម្ចាស់ផ្ទះ រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន នៃប្រទេស នោះបង្កលក្ខណៈ ដើម្បីឱ្យជនទាំងនេះ បន្តរស់នៅ និងប្រកបការងារនៅទីនោះ។ បណ្តា សមាសភាពអាក្រក់ ដែលធ្វើសកម្មភាពខុសច្បាប់ មិនស្ថិតនៅក្នុង បទប្បញ្ញត្តិនេះទេ។

ប្រការ ៨

ក- នៅទីណាដែលព្រំដែនពុះចំពាក់កណ្តាលផ្លូវទឹក ទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក ព្រែកជីក ដងអូរ ពលរដ្ឋ នៃតំបន់ព្រំដែន នៃគូភាគីត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ នេសាទត្រី បង្គារបង្កង ធ្វើចរាចរ ទូក និងកប៉ាល់តាមធម្មតា ប៉ុន្តែមិនអាចឡើងគោកលើច្រាំង នៃភាគីម្ខាងទៀត លើកលែងតែ ក្នុងករណីមានគ្រោះថ្នាក់ ហើយក្នុងករណីបែបនេះភាគី ទាំងពីរ នឹងជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីជួយ សង្គ្រោះជនរងគ្រោះ។

ខ- នៅទីណាដែលច្រាំងផ្លូវទឹកមួយ ទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក ព្រែកជីក ដងអូរ ត្រូវបានកំណត់ យកជាព្រំដែនពលរដ្ឋ នៃតំបន់ព្រំដែនមួយទៀតនៅតែត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យ ប្រើប្រាស់ ទឹកសំរាប់ ជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ និងធ្វើចរាចរទូក និងកប៉ាល់តាមធម្មតា ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានអនុញ្ញត ឱ្យនេសាទត្រី បង្គារបង្កង លើកលែងតែករណី ដែលបានការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋអំណាច នៃ គូភាគីចាប់ពីថ្នាក់ស្រុកឡើងទៅ ហើយក្នុងការធ្វើសកម្មភាពទាំង អស់នេះត្រូវគោរព អធិបតេយ្យភាព និងច្បាប់ និងបទបញ្ញា នៃរដ្ឋជាម្ចាស់ផ្លូវទឹកទាំងនោះ។

គ- ពលរដ្ឋតំបន់ព្រំដែន នៃគូភាគីអាចសង់សំណង់ធារាសាស្ត្រធុនតូចនៅក្នុងផ្លូវទឹក ព្រំដែន ទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក ព្រែកជីក ដងអូរ។ មុននឹងចាប់ធ្វើសំណង់ប្រភេទនេះ រដ្ឋអំណាចថ្នាក់ស្រុក នៃភាគីដែលមាន បំណងធ្វើសំណង់ ត្រូវពិភាក្សាបញ្ហានេះ ជាមួយនិងទទួលការយល់ព្រម ពីរដ្ឋអំណាចថ្នាក់ស្រុក នៃភាគីម្ខាង ទៀតក្នុងគោលបំណង ធានាផលប្រយោជន៍រួម នៃគូភាគី និងចៀសវាងធ្វើឱ្យប្តូរទិស របស់ស្ទឹងព្រែក ព្រែកជីក ដងអូរទាំងនោះ។

ការធ្វើសំណង់ធារាសាស្ត្រធុនមធម្យ និងធុនធំក្នុងផ្លូវទឹកព្រំដែន ទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក ព្រែកជីក ដងអូរ ត្រូវបានពិភាក្សាដោយរដ្ឋអំណាចថ្នាក់ខេត្តនៃគូភាគី មុននឹងដាក់សុំការយល់ព្រមពី រដ្ឋាភិបាលទាំងពីរ។

ប្រការ ៩

ក- ភាគីទាំងពីរត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីការពារព្រៃឈើ និងចំការទាំងឡាយ នៅតាម បណ្ដោយ ព្រំដែន។

ខ- នៅពេលដែលភាគីម្ខាងទទួលរងគ្រោះ ដោយជំងឺរាតត្បាត ឬ សត្វល្អិតស៊ីបំផ្លាញដំណាំ ដើមឈើ ឬ ភ្លើងឆេះព្រៃ ភាគីនេះត្រូវចាត់វិធានការសក្តិសិទ្ធិជាបន្ទាន់ ដើម្បីកំចាត់ គ្រោះមហន្តរាយពន្លត់ភ្លើង ព្រមជាមួយ នោះផ្តល់ព័ត៌មានពីបញ្ហានេះទៅរដ្ឋអំណាច នៃ ភាគីម្ខាងទៀត ដើម្បីឱ្យចាត់វិធានការការពារ ទាន់ពេលវេលា។ តាមសំណូមពររបស់ភាគី រងគ្រោះ ភាគីម្ខាងទៀតនឹងផ្តល់ជំនួយសកម្មទាន់ពេលវេលាដល់ ភាគីរងគ្រោះក្នុងក្រប ខណ្ឌមធ្យោបាយរបស់ខ្លួន។

ប្រការ ១០

ក- ក្នុងពេលមានជំងឺរាតត្បាតប៉ះពាល់មនុស្ស ឬសត្វរបស់ភាគីណាមួយភាគីនេះ ចាំបាច់ត្រូវ ចាត់គ្រប់វិធានការ ដើម្បីកំចាត់ និងទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលរបស់វាព្រមជាមួយ នោះផ្តល់ ព័ត៌មានពីបញ្ហានេះ ទៅភាគីម្ខាងទៀត។ តាមសំណូមពររបស់ភាគីរងគ្រោះ ភាគីម្ខាងទៀត ផ្តល់ជំនួយសកម្មទាន់ពេលវេលា ក្នុងក្របខណ្ឌមធ្យោបាយរបស់ខ្លួន។

ខ- ក្នុងពេលមានជំងឺរាតត្បាតប៉ះពាល់មនុស្ស ឬ សត្វនៃភូមិភាគព្រំដែនមួយពលរដ្ឋ នៃ តំបន់ព្រំដែន ទាំងពីរក្បែរភូមិភាគនោះ ត្រូវបានហាមឃាត់ជាបណ្តោះអាសន្ន មិនឱ្យឆ្លងកាត់ ព្រំដែនធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទំនិញ ទៅវិញទៅមក និងផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងសត្វពាហនៈ ក្នុងតំបន់ ព្រំដែនទាំងនោះក៏ដូចជាទីជិតខាង។ បណ្តាវិធាន ការហាមប្រាមបណ្តោះអាសន្ន ទាំងនេះ ត្រូវបានសម្រេចដោយរដ្ឋអំណាចខេត្ត។

ប្រការ ១១

ក្នុងករណីដែលជនម្នាក់ ឬច្រើននាក់មានជំងឺ ឬមានគ្រោះថ្នាក់ត្រូវការព្យាបាលជាបន្ទាន់ ពលរដ្ឋតំបន់ព្រំដែន នៃភាគីម្ខាងអាចទាក់ទងដោយផ្ទាល់ជាមួយមន្ទីរព្យាបាល ដែលស្ថិត នៅជិតបំផុតរបស់ភាគីម្ខាងទៀត ដើម្បីស្នើការជួយឧបត្ថម្ភ ទន្ទឹមនឹងនោះផ្តល់ព័ត៌មាន ពីបញ្ហានេះមករដ្ឋអំណាចខាងខ្លួន ដើម្បីឱ្យទាក់ទងជាមួយ រដ្ឋអំណាចម្ខាងទៀត បំពេញ នូវបែប បទចាំបាច់ ។

III- ការត្រួតពិនិត្យការឆ្លងកាត់ព្រំដែន

ប្រការ ១២

ក- ភាគីទាំងពីរព្រមព្រៀងគ្នាបើកច្រកឆ្លងកាត់ប្រាំបីកន្លែងលើផ្លូវគោក និង ផ្លូវទឹកដូចតទៅ ៖

កម្ពុជា		វៀតណាម
	ផ្លូវលេខ ១៩	
- អណ្តូងពេជ្រ		ឡេ ថាញ់
	ផ្លូវលេខ ១	

- អូរ រាំង	ប៊ូ ប្រាំង
ផ្លូវលេខ ១៣	
- ស្នួល	បណោ
ផ្លូវលេខ ៧	ផ្លូវលេខ ២២ បេ
- ត្រពាំងផ្លុង	សាម៉ាច់
ផ្លូវលេខ ១	ផ្លូវលេខ ២២ អា
- ភ្នំ ដិន	ទិញ បៀន
ផ្លូវលេខ ១៧	
- លក	សាស៊ា
ទន្លេមេគង្គ	គូឡុង សុងទៀន
ក្អមសំណ កោះរកា	វិញ សឿង ធឿង ភឿក

ខ- ភាគីទាំងពីរ នឹងតាំងបង្កើតរៀងៗ ខ្លួននូវប៉ុស្តិ៍យាមតាមច្រកឆ្លងកាត់សំខាន់ៗ ដើម្បីទទួលបន្ទុកត្រួតពិនិត្យមនុស្ស ភារវត្ថុទំនិញ និងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនដែលឆ្លង កាត់ព្រំដែនដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ឬតាមបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ស្របនឹងបញ្ហានេះដែល រដ្ឋទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នា និងតាមច្បាប់ និងបទបញ្ជាសមស្រប នៃរដ្ឋនិមួយៗ។

គ- នៅទីកន្លែងដែលស្ថិតនៅឆ្ងាយពីច្រកឆ្លងកាត់ដែលចែងក្នុងកថាខណ្ឌ "ក" នៃប្រការនេះ រដ្ឋអំណាច ខេត្ត នៃគូភាគីអាចព្រមព្រៀងគ្នាបើកច្រកបន្ថែមតាមផ្លូវគមនាគមន៍រវាងភូមិ ឬផ្លូវលំ ដើម្បីសំរួលចរាចរ ដល់ពលរដ្ឋតំបន់ព្រំដែន នៃគូភាគី។

ឃ- ការត្រួតពិនិត្យការឆ្លងកាត់ព្រំដែន តាមច្រកឆ្លងកាត់បន្ថែម ត្រូវបានទទួលរ៉ាប់រងដោយ ប៉ុស្តិ៍ឆ្មាំព្រំដែននៅនឹងមូលដ្ឋាននោះ។

ប្រការ ១៣

ដើម្បីឆ្លងកាត់ព្រំដែន បណ្តាពលរដ្ឋ កម្មាភិបាល កងទ័ព និងទំនិញ នៃរដ្ឋទាំងពីរ ត្រូវគោរព តាមបណ្តាបញ្ញត្តិ ខាងក្រោមនេះ៖

ក- កម្មាភិបាល អ្នករដ្ឋការ កម្មករ នៃបណ្តាផ្នែកផ្សេងៗ នៃភាគីនីមួយៗ រួមទាំងកងទ័ពផង ដែលឆ្លងកាត់ព្រំដែនតែឯកឯង ឬដោយក្រុម ដើម្បីទៅបំពេញបេសកកម្មផ្លូវការ ទស្សនកិច្ច ជាមិត្តភាព ទៅរួមក្នុងវគ្គសិក្សា ទៅព្យាបាលជំងឺ ឬដោយមូលហេតុផ្សេងៗទៀត ព្រមទាំង បណ្តាអាណិកជននៃភាគីនីមួយៗ ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យត្រឡប់មក ឬចាកចេញពី ប្រទេសខ្លួន ត្រូវតែមាន

លិខិតឆ្លងដែន ឬលិខិតស្នាមមាន តម្លៃស្មើនឹងលិខិតឆ្លងដែន ដែលក្រសួងការបរទេស នៃប្រទេសខ្លួនចេញឱ្យ។

ខ- កម្មាភិបាល អ្នករដ្ឋការ កម្មករ នៃផ្នែកផ្សេងៗ និងនៃបណ្តាខេត្តមិនជាប់ព្រំដែន របស់ ប្រទេសនិមួយៗ ដែលឆ្លងកាត់ព្រំដែន ទោះដោយក្រុមក្តី តែឯកឯងក្តី ដើម្បីបំពេញ បេសកកម្មដែល មន្ទីរក្រសួង ខ្លួនប្រគល់ឱ្យក្នុងក្របខណ្ឌ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយ រវាងភាគីទាំងពីរត្រូវតែមានលិខិតបើកផ្លូវដែល អង្គភាពមានសមត្ថកិច្ច នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬនៃក្រសួងការបរទេស របស់ប្រទេសនិមួយៗចេញឱ្យ។

គ- បណ្តាអង្គភាព កងទ័ព ឬយុទ្ធជនម្នាក់ៗ នៃភាគីនិមួយៗ ដែលឆ្លងកាត់ព្រំដែន ដើម្បីទៅ បំពេញបេសកកម្ម ដែលក្រសួងការពារប្រទេស នៃប្រទេសទាំងពីរព្រមព្រៀងគ្នា ត្រូវតែមាន លិខិតឧទ្ទេសនាមឱ្យឆ្លងកាត់ ព្រំដែនចេញដោយ ក្រុមមានសមត្ថកិច្ចរបស់កងទ័ព ដែល ក្រសួងការពារប្រទេសនៃប្រទេសទាំង ពីរព្រមព្រៀងគ្នាចាត់តាំង ។

ឃ- កម្មាភិបាល អ្នករដ្ឋការ កម្មករ នៃបណ្តាខេត្តព្រំដែនរបស់ប្រទេសមួយដែល ឆ្លងកាត់ ព្រំដែនទៅ កាន់ខេត្តព្រំដែន នៃប្រទេសមួយទៀតទោះជាក្រុមក្តី តែឯកឯងក្តី ដើម្បីទៅ បំពេញបេសកកម្ម ឬទស្សនកិច្ច ជាមិត្តភាព ត្រូវតែមាន លិខិតបើកផ្លូវព្រំដែនដែលរដ្ឋ អំណាចខេត្តនៃប្រទេសនិមួយៗចេញឱ្យ។ លិខិត បើកផ្លូវព្រំដែនទាំងនេះមានតម្លៃសំរាប់តែ ទៅខេត្តព្រំដែនដែលត្រូវទៅកាន់ប៉ុណ្ណោះ។

ង- ពលរដ្ឋ នៃប្រទេសនិមួយៗ ដែលឆ្លងកាត់ព្រំដែនជាឯកជនដូចជាទៅសួរសុខទុក្ខគ្រួសារ ឬ មិត្តភ័ក្តិ ទៅថែរក្សា ឬប្តូរទីកន្លែងផ្ទះ... ត្រូវមានលិខិតមានតម្លៃស្មើនឹងលិខិត ឆ្លងដែនដែល អង្គភាពមានសមត្ថកិច្ច នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬនៃក្រសួងការបរទេស របស់ប្រទេសនិមួយៗ ចេញឱ្យ។

ច- ពលរដ្ឋ នៃតំបន់ព្រំដែនមួយ ដែលទៅកាន់តំបន់ព្រំដែនមួយទៀត ក្នុងក្របខណ្ឌ កថាខណ្ឌ "ក" នៃប្រការ ៥ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវមានអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណព្រំដែន។ ប្រសិនបើពលរដ្ឋទាំងនោះមាន បំណងស្នាក់នៅទីនោះលើសពីបីថ្ងៃ សាមីជនត្រូវមានការ អនុញ្ញាតជាក់ល័ក្ខណ៍ពីរដ្ឋអំណាចនៃឃុំ របស់ខ្លួន ឬ របស់អង្គភាពឆ្មាំព្រំដែន ដែលតាំង នៅចំណុចដែលជិតបំផុត។ ជនទាំងនេះត្រូវបង្ហាញ អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ព្រំដែនរបស់ខ្លួន និងជាយថាហេតុនូវលិខិតអនុញ្ញាតរបស់ខ្លួន ដល់រដ្ឋអំណាចឃុំដែលខ្លួន ទៅកាន់ស្របតាម ប្រការ ១៥ "ខ" ខាងក្រោម។

ឆ- សមាជិកក្រុមនាវិករបស់នាវាទាំងឡាយ នៃភាគីម្ខាងដែលឆ្លងចូលដែនដី នៃភាគីម្ខាង ទៀត ត្រូវ មានអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណនាវិករបស់ខ្លួន

ជ- ទំនិញទាំងឡាយគ្រប់ប្រភេទ ដែលត្រូវបានដឹកនាំទៅម្ខាងទៀតនៃព្រំដែន លើកលែង តែទំនិញរបស់កងទ័ព ត្រូវមានភ្ជាប់សេចក្ដីបញ្ជាក់របស់អង្គភាពជាអ្នកផ្ញើ និងត្រូវគោរពតាម បទបញ្ជាគយ បទបញ្ជា ត្រួតពិនិត្យសុខាភិបាល និងបទបញ្ជាភូតគាម អនាម័យ និងបទបញ្ជា សមស្របដទៃទៀតនៃភាគីនិមួយៗ។

ប្រការ ១៤

ភាគីទាំងពីរឯកភាពគ្នាលើគំរូលិខិតបើកផ្លូវព្រំដែនដែលចែងក្នុងប្រការ ១៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀង នេះ ហើយនឹង បញ្ជូន ឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកនូវសំណៅហត្ថលេខា និងត្រារបស់ខ្លួន។ លិខិត បើកផ្លូវព្រំដែនត្រូវធ្វើ ឡើងជាពីរ ភាសាខ្មែរ និង វៀតណាម។

នៅពេលដែលភាគីម្ខាងប្ដូរហត្ថលេខា និងត្រា ភាគីនេះត្រូវបញ្ជូនសំណៅត្រា និង ហត្ថលេខាថ្មី ៣០ថ្ងៃ មុន ទៅភាគីម្ខាងទៀត ដើម្បីភាគីក្រោយនេះអាចឱ្យព័ត៌មានទៅបណ្ដា ប៉ុស្ដិ៍ត្រួតពិនិត្យតាមច្រក ឆ្លងកាត់ បណ្ដាប៉ុស្ដិ៍ ឆ្មាំព្រំដែន និងរដ្ឋអំណាចឃុំនៅតំបន់ព្រំដែន។

ប្រការ ១៥

ការឆ្លងកាត់ព្រំដែនត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបញ្ញត្តិដូចតទៅ ៖

ក- ដើម្បីឆ្លងកាត់ព្រំដែនរវាងប្រទេសទាំងពីរ បណ្ដាអ្នកដំណើរ ភារវត្ថុ ទំនិញ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរបស់ភាគី ទាំងពីរត្រូវមានលិខិតស្នាមដែលតម្រូវតាមប្រការ ១៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀង នេះ ត្រូវឆ្លងកាត់តាម ច្រកអនុញ្ញាត ដែលចែងក្នុងលិខិតធ្វើដំណើរ ត្រូវបង្ហាញលិខិតរបស់ ខ្លួននៅប៉ុស្ដិ៍ត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីចុះបញ្ជិកា និងដាក់ខ្លួនឱ្យ ត្រួតពិនិត្យចាំបាច់។

ហាមមិនឱ្យឆ្លងកាត់ព្រំដែន អ្នកដំណើររួមទាំងភារវត្ថុ ទំនិញ និងមធ្យោបាយដឹក ជញ្ជូនដែល ពុំមាន លិខិតស្នាម ចាំបាច់ ឬដែលមានលិខិតស្នាមចាំបាច់មិនគ្រប់គ្រាន់។

ខ- ពលរដ្ឋ នៃតំបន់ព្រំដែនមួយដែលរស់នៅឆ្ងាយពីច្រកឆ្លងកាត់សំខាន់ៗ អាចឆ្លងកាត់ ព្រំដែនត្រង់ ច្រកឆ្លង កាត់បន្ថែម។ នៅពេលឆ្លងកាត់ព្រំដែនជនទាំងនោះត្រូវបង្ហាញ លិខិត ស្នាមរបស់ខ្លួននៅប៉ុស្ដិ៍ឆ្មាំ ព្រំដែន ឬដល់អង្គភាពឆ្មាំព្រំដែន ដែលទទួលភារកិច្ចត្រួតពិនិត្យ នៅទីកន្លែងនោះ។ នៅទីណាដែលគ្មានប៉ុស្ដិ៍ ឬអង្គភាពត្រួតពិនិត្យ សាមីជនត្រូវបង្ហាញ អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណព្រំដែនដល់រដ្ឋ

អំណាចឃុំដែលខ្លួនទៅកាន់ ទីនោះ។ ប្រសិនបើការស្នាក់ នៅក្នុងតំបន់ព្រំដែន នៃភាគីម្ខាង ទៀត លើសពី បី "៣" ថ្ងៃសាមីជនត្រូវបង្ហាញបន្ថែមទៀត នូវលិខិតអនុញ្ញាតជាក់លក្ខណ៍ដែលចែងក្នុង កថាខណ្ឌ "ច" នៃប្រការ ១៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀង នេះ។

គ- បណ្ដាជនដែលពុំកាន់សញ្ញាតិកម្ពុជា ឬសញ្ជាតិវៀតណាម ហើយដែលចង់ឆ្លងកាត់ ព្រំដែនរវាង ប្រទេសទាំងពីរ ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យឆ្លងកាត់តែតាមច្រកអនុញ្ញាត លើផ្លូវជាតិ លេខ ១ ខាងកម្ពុជា ឬលេខ ២២ អា ខាងវៀតណាម ទន្លេមេគង្គខាងកម្ពុជា ឬសុងគូឡុង-សុងទៀន ខាងវៀតណាម និង ត្រូវនៅក្រោម ការត្រួតពិនិត្យរបស់ប៉ុស្តិ៍ត្រួតពិនិត្យ ដែលស្ថិនៅច្រកទាំងនោះ។

ប្រការ ១៦

ភាគីទាំងពីរបង្កើនសហប្រតិបត្តិការ ដើម្បីធានាឱ្យមានរបៀបរៀបរយ និងសន្តិសុខរួមក្នុង បណ្ដា តំបន់ ព្រំដែន នៃប្រទេសទាំងពីរ។

ក- នៅពេលដែលភាគីម្ខាងប្រទះឃើញសកម្មភាពរបស់កងឆ្មក់ ចារបុរស ពួកសេស សល់ពីទ័ព របបចាស់ និងសមាសភាពអាក្រក់ផ្សេងទៀត ភាគីនេះត្រូវតែជូនព័ត៌មានពី បញ្ហានេះ ទាន់ពេល វេលាទៅ ភាគីម្ខាង ទៀត និងធ្វើសកម្មភាព រួមគ្នាទប់ទល់បើចាំបាច់ ។

ខ- ក្នុងករណីពលរដ្ឋ នៃប្រទេសមួយល្មើសច្បាប់ និងបទបញ្ជា នៃប្រទេសមួយទៀត "អំពើឆក់ប្លន់ អំពើឃោរឃៅ ប្រើកម្លាំង អំពើរត់ពន្ធ ។ល។" រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាននៃប្រទេស រងគ្រោះត្រូវបញ្ឈប់ ឱ្យទាន់ពេលវេលាធ្វើកំណត់ហេតុ រួចប្រគល់ជនជាប់ចោទ និងលិខិត តិកតាងទៅរដ្ឋអំណាចនៃ ប្រទេស របស់ជនជាប់ចោទដើម្បីដោះស្រាយ

IV- បញ្ញត្តិទូទៅ

ប្រការ ១៧

ក្នុងករណីមានវិវាទនៅតាមព្រំដែន រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាននៃប្រទេសទាំងពីរទៅតាមសភាព នៃ ករណីនិមួយៗ ត្រូវជួបជុំគ្នាទាន់ពេលវេលា ដើម្បីពិភាក្សារិះរកដំណោះស្រាយមួយ លើស្មារតីមិត្ដភាព និងទំនាក់ទំនងពិសេសរវាងប្រទេសទាំងពីរ។ ចំពោះករណីមានជំលោះ រឿងដែនដី រដ្ឋ អំណាចមូលដ្ឋាននៃ ភាគីនិមួយៗ ធ្វើរបាយការណ៍រឿងនេះមករដ្ឋាភិបាល ខ្លួនដើម្បីដោះស្រាយ។ ក្នុងពេលរង់ចាំដំណោះស្រាយ ភាគីទាំងពីរ ខិតខំរក្សា ទំនាក់ទំនង ជាធម្មតា និងមិនធ្វើឱ្យ សភាព ការណ៍កាន់តែស្មុគស្មាញ។

ប្រការ ១៨

បណ្ដាផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការការពារសន្តិសុខតាមព្រំដែន និងរដ្ឋអំណាចខេត្តតាមព្រំដែន នៃភាគី ទាំងពីរ ត្រូវជួបជុំគ្នា ដើម្បីពិភាក្សាពីវិធានការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

ប្រការ ១៩

ក- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះមានតម្លៃសំរាប់រយៈពេលប្រាំឆ្នាំ គិតពីពេលចូលជាធរមាន នៃ សន្ធិសញ្ញាស្ដីពី គោលការណ៍ ដើម្បីដំណោះស្រាយព្រំដែន រវាងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិត កម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយម វៀតណាម ដែលចុះ ហត្ថលេខា នាថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៣។

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ នឹងត្រូវបានបន្តសំរាប់រយៈពេលប្រាំឆ្នាំថ្មីទៀតជាស្វ័យប្រវត្តិ ប្រសិនបើ បីខែមុនពេលអស់ប្រសិទ្ធភាពពុំមានភាគីចុះកិច្ចសន្យាណាមួយសំដែងបំណង បញ្ចប់កិច្ច ព្រមព្រៀងនេះទេ។

ខ- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះអាចត្រូវបន្ថែម ឬកែប្រែដោយការព្រមព្រៀងរវាងភាគីទាំងពីរ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៣

ជាពីរច្បាប់ជាភាសាខ្មែរ និងវៀតណាម។ អត្ថបទ ទាំងពីរមានតម្លៃដូចគ្នា។

ជ.រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋ
ប្រជាមានិតកម្ពុជា
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសនៃ
សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

ជ.រដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋ
សង្គមនិយមវៀតណាម
ហត្ថលេខា
ង្វៀន កឺថាច់
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសនៃ
សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

សន្ធិសញ្ញា ស្តីពីគោលការណ៍ ដើម្បីដំណោះស្រាយព្រំដែនរវាង សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៣

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និង ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ នៃសាធារណរដ្ឋសង្គម និយម វៀតណាម ដោយមានបំណងពង្រឹង និងពង្រីកឥតឈប់ឈរ នូវទំនាក់ទំនង ពិសេសរវាងកម្ពុជា និងវៀតណាម លើមូលដ្ឋានគោរពទៅវិញទៅមក នូវឯករាជ្យ អធិបតេយ្យភាព និងបូរណភាពដែនដី នៃរដ្ឋនិមួយៗ និង បង្កើនយុទ្ធសាមគ្គីភាព និងការជួយ ឧបត្ថម្ភគ្នា ក្នុងគ្រប់វិស័យដើម្បីភាពសំបូររុងរឿង នៃរដ្ឋនិមួយៗ និងដើម្បីសុភមង្គលនៃ ប្រជាជនខ្លួន។

ដោយអនុវត្តប្រការ ៤ នៃសន្ធិសញ្ញា សន្តិភាព មិត្តភាព និងសហប្រតិបត្តិការរវាង សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិត កម្ពុជា និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ដែលបាន ចុះហត្ថលេខានាថ្ងៃទី ១៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៧៩ សំដៅកសាងព្រំដែន សន្តិភាព និងមិត្តភាព ស្ថិតស្ថេររវាងរដ្ឋទាំងពីរ។

បានសំរេចចុះហត្ថលេខា លើសន្ធិសញ្ញានេះ ហើយក្នុងគោលបំណងនោះ បានចាត់តាំង ជាតំណាងពេញសិទ្ធិ រៀងខ្លួននូវ ៖

- ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ៖ រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស នៃសាធារណរដ្ឋ ប្រជាមានិត កម្ពុជា ហ៊ុន សែន

-ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ នៃសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ៖ រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស នៃ សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយម វៀតណាម ង្វៀន កឹថាច់ តំណាងពេញសិទ្ធិទាំងនេះ បន្ទាប់ពីបាន ឧទ្ទេសនាមទៅវិញទៅមកនូវលិខិតប្រទានសិទ្ធិ របស់ខ្លួនដែល ត្រូវបាន ទទួលស្គាល់ថា ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅ ៖

ប្រការ ១

នៅលើផ្នែកដែនដីគោក ភាគីទាំងពីរចាត់ទុកព្រំដែន ដែលមានរួចមកហើយ រវាងរដ្ឋទាំងពីរ ដែលគូស នៅលើផែនទីខ្នាត ១/១០០.០០០ របស់ក្រុមភូមិសាស្ត្រឥណ្ឌូចិន ដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ មុនឆ្នាំ ១៩៥៤ ឬនៅ កាលបរិច្ឆេទកៀកបំផុតនឹងឆ្នាំ ១៩៥៤ "ភ្ជាប់មកនូវសំណៅ ២៦សន្លឹក នៃផែនទីនេះ ដែលត្រូវបានអនុម័ត ដោយភាគីទាំងពីរ" ថាជាព្រំដែនរដ្ឋ រវាងប្រទេសទាំងពីរ ។

ចំពោះទីកន្លែងដែលមិនទាន់បានគូសលើផែនទី ឬ កន្លែងដែលភាគីទាំងពីរយល់ថា មិនសម ហេតុផល ភាគី ទាំងពីរនឹងធ្វើការពិភាក្សាដើម្បីសំរេចបាននូវដំណោះស្រាយមួយក្នុង ស្មារតី សមភាព និងការគោរព គ្នាទៅវិញ ទៅមក ក្នុងផលប្រយោជន៍ នៃទំនាក់ទំនងពិសេស កម្ពុជា-វៀតណាម ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងការ អនុវត្តជាក់ស្តែងអន្តរជាតិ ។

ប្រការ ២

នៅលើផ្នែកដែនដីគោក ភាគីទាំងពីរចាត់ទុកព្រំដែន ដែលមានរួចមកហើយ រវាងរដ្ឋទាំងពីរ ដែលគូស នៅលើផែនទីខ្នាត ១/១០០.០០០ របស់ក្រុមភូមិសាស្ត្រឥណ្ឌូចិន ដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ មុនឆ្នាំ ១៩៥៤ ឬនៅ កាលបរិច្ឆេទកៀកបំផុតនឹងឆ្នាំ ១៩៥៤ "ភ្ជាប់មកនូវសំណៅ ២៦សន្លឹក នៃផែនទីនេះ ដែលត្រូវបានអនុម័ត ដោយភាគីទាំងពីរ" ថាជាព្រំដែនរដ្ឋ រវាងប្រទេសទាំងពីរ ។

ចំពោះទីកន្លែងដែលមិនទាន់បានគូសលើផែនទី ឬ កន្លែងដែលភាគីទាំងពីរយល់ថា មិនសម ហេតុផល ភាគីទាំងពីរនឹងធ្វើការពិភាក្សាដើម្បីសំរេចបាននូវដំណោះស្រាយមួយក្នុង ស្មារតី សមភាព និងការគោរព គ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងផលប្រយោជន៍ នៃទំនាក់ទំនងពិសេស កម្ពុជា-វៀតណាម ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងការអនុវត្តជាក់ស្តែងអន្តរជាតិ ។

ប្រការ ៣

នៅពេលវេលាដ៏សមស្រប ដែលភាគីទាំងពីរយល់ព្រម នឹងត្រូវបង្កើតនូវគណៈកម្មការ ចំរុះមួយ ដែលភាគីទាំងពីរត្រូវបានតំណាងដោយប្រតិភូមានចំនួនស្មើគ្នា ដើម្បីកំណត់ ព្រំដែនដីគោក និង ព្រំដែនសមុទ្រ ស្របតាមប្រការ ១ និងប្រការ ២ នៃសន្ធិសញ្ញានេះ និងដើម្បីព្រាងសន្ធិសញ្ញា ស្តីពី ការកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋ រវាងប្រទេសទាំងពីរ ។

ប្រការ ៤

សន្ធិសញ្ញានេះ នឹងត្រូវដាក់សុំសច្ចាប័ន ហើយនឹងចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃប្តូរ សម្ភារៈ សច្ចាប័ន ។ សន្ធិសញ្ញានេះនឹងអស់ប្រសិទ្ធភាពភ្លាមបន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាន នៃសន្ធិសញ្ញា ស្តីពីការ កំណត់ ព្រំដែន រដ្ឋរវាង ប្រទេស ទាំងពីរ ដែលចែងក្នុងប្រការ ៣ ខាងលើ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៣

ជាពីរច្បាប់ជាភាសារខ្មែរ និង វៀតណាម ។ អត្ថបទ ទាំងពីរមានតម្លៃដូចគ្នា ។

ប្រតិភូពេញសិទ្ធិ នៃក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ
នៃ

ប្រតិភូពេញសិទ្ធិ នៃក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ
នៃ

សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា
ហ៊ុន សែន
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស នៃ
សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម
ង្វៀន កឹថាច់
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស នៃ
សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

ប្រភព៖http://www.pressocm.gov.kh/site/detail/2700#.VczS97Kqqko